

DIREKTIVA SVETA 2009/13/ES**z dne 16. februarja 2009****o izvajanju Sporazuma, sklenjenega med Združenjem ladjarjev Evropske skupnosti (ECSA) in Evropsko federacijo delavcev v prometu (ETF) o Konvenciji o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, ter o spremembi Direktive 1999/63/ES**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 139(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Delodajalci in delojemalci (v nadaljevanju „socialni partnerji“) lahko, v skladu s členom 139(2) Pogodbe, skupaj zahtevajo, da se sporazumi sklenjeni na ravni Skupnosti izvajajo s sklepom Sveta na predlog Komisije.
- (2) Mednarodna organizacija dela je 23. februarja 2006 sprejela Konvencijo o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, da bi ustvarila enoten, skladen instrument, ki zajema vse sodobne standarde obstoječih mednarodnih konvencij in priporočil o delovnih standardih v pomorstvu, kot tudi temeljna načela iz drugih mednarodnih konvencij o delovnih standardih.
- (3) Komisija se je v skladu s členom 138(2) Pogodbe s socialnimi partnerji posvetovala o priporočljivosti razvoja obstoječega pravnega reda Skupnosti z njegovo prilagoditvijo, ureditvijo ali dopolnitvijo na podlagi Konvencije o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006.
- (4) Združenje ladjarjev Evropske skupnosti (ECSA) in Evropska federacija delavcev v prometu (ETF) sta 29. septembra 2006 obvestila Komisijo o želji, da bi pristopila k pogajanju v skladu s členom 138(4) Pogodbe.
- (5) Navedeni organizaciji, ki želita ustvariti enake globalne konkurenčne pogoje v celotnem pomorskem sektorju, sta 19. maja 2008 sklenili Sporazum o Konvenciji o standardih v pomorstvu iz leta 2006 (v nadaljevanju „Sporazum“). Navedeni sporazum in njegova priloga vsebujeta skupno zahtevo Komisiji, naj ju uveljavi s sklepom Sveta na predlog Komisije v skladu s členom 139(2) Pogodbe.
- (6) Sporazum se nanaša na pomorščake na ladjah, ki so registrirane v državi članici in/ali plujejo pod njeno zastavo.
- (7) Sporazum spreminja Evropski sporazum o razporejanju delovnega časa pomorščakov, sklenjen med Združenjem ladjarjev Evropske skupnosti (ECSA) in Federacijo sindikatov delavcev v prometu Evropske unije (FST) 30. septembra 1998 v Bruslju.
- (8) Za namene člena 249 Pogodbe je direktiva ustrezen instrument za izvajanje Sporazuma.
- (9) Sporazum bo začel veljati istočasno s Konvencijo o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, socialni partnerji pa želijo, da nacionalni ukrepi, ki izvajajo to direktivo, ne začnejo veljati nič prej kot na datum, ko začne veljati omenjena konvencija.
- (10) Za katere koli izraze, uporabljene v Sporazumu, ki v njem niso natančno določeni, ta direktiva prepusti državam članicam, da jih same opredelijo v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso, kot velja za ostale direktive o socialni politiki, ki uporabljajo podobne izraze, pod pogojem, da opredelitve upoštevajo vsebino Sporazuma.
- (11) Komisija je pripravila osnutek predloga direktive v skladu z njenim Sporočilom z dne 20. maja 1998 o prilagajanju in spodbujanju socialnega dialoga na ravni Skupnosti, ob upoštevanju reprezentativnega statusa podpisnic in pravne veljavnosti vsake določbe Sporazuma.
- (12) Države članice lahko socialnim partnerjem na njihovo skupno zahtevo zaupajo izvajanje te direktive, dokler države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za stalno zagotavljanje rezultatov, ki jih določa ta direktiva.
- (13) Določbe te direktive se uporabijo brez poseganja v katere koli obstoječe določbe Skupnosti, ki so bolj specifične in/ali zagotavljajo višjo raven zaščite za pomorščake, zlasti tiste, vključene v zakonodajo Skupnosti.

(14) Zagotovljeno bi moralo biti spoštovanje splošnega načela odgovornosti delodajalca, kot je navedeno v Direktivi Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu ⁽¹⁾, zlasti v njenem členu 5(1) in (3).

(15) Te direktive ni mogoče uporabljati za upravičevanje zmanjšanja splošne ravni zaščite delavcev na področjih, ki jih zajema priloženi sporazum.

(16) Ta direktiva in sporazum določata najnižje standarde. Države članice in/ali socialni partnerji bi morali ohraniti ali uvesti bolj ugodne določbe.

(17) Komisija je v skladu s svojim Sporočilom z dne 14. decembra 1993 o izvajanju Sporazuma o socialni politiki obvestila Evropski parlament in Evropski ekonomsko-socialni odbor, tako da jima je posredovala besedilo predloga direktive, ki zajema navedeni sporazum.

(18) Ta instrument je v skladu s temeljnimi pravicami in načeli iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in zlasti s členom 31, ki zagotavlja, da imajo vsi delavci pravico do zdravih, varnih in spodobnih delovnih razmer, omejitve glede največjega delovnega časa ter tedenskih in dnevnih počitkov, kot tudi letnega plačanega dopusta.

(19) Ker ciljev te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči in se lahko zaradi obsega ali učinkov ukrepa bolje dosežejo na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti, navedenim v tem členu, ta direktiva ne presega potrebnega za doseganje teh ciljev.

(20) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾, bodo države članice pozvane, da zase in v interesu Skupnosti pripravijo tabele, ki bodo, kolikor je to mogoče, ponazarjale

korelacijo med to direktivo in prehodnimi ukrepi, ter jih posredujejo javnosti.

(21) Zaradi tega bi bilo treba spremeniti Direktivo Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999 o sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov, sklenjenim med Združenjem ladjarjev Evropske skupnosti (ESCA) in Federacijo sindikatov delavcev v prometu Evropske unije ⁽³⁾, ki vsebuje Evropski sporazum o organizaciji delovnega časa pomorščakov skupaj s Prilogo.

(22) Izvajanje Sporazuma prispeva k doseganju ciljev iz člena 136 Pogodbe –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Ta direktiva izvaja Sporazum o Konvenciji o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, sklenjen 19. maja 2008 med organizacijama, ki predstavljata socialne partnerje v sektorju pomorskega prometa (ESCA in ETF), kot je navedeno v Prilogi.

Člen 2

Priloga k Direktivi 1999/63/ES se spremeni:

1. v določbi 1 se doda naslednja točka 3:

„3. V primeru dvoma, ali se kategorija oseb za namen tega sporazuma šteje za pomorščake, o tem odloči pristojni organ posamezne države članice po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo lastnike ladij in pomorščake. V zvezi s tem se ustrezno upošteva Resolucija 94. zasedanja (pomorske) Generalne konference Mednarodne organizacije dela v zvezi z informacijami o poklicnih skupinah.“;

2. v določbi 2 se točki (c) in (d) nadomestita z naslednjim besedilom:

„(c) izraz ‚pomorščak‘ pomeni vsako osebo, ki je zaposlena ali najeta ali dela v kakršni koli vlogi na ladji, na katero se Sporazum nanaša;

⁽¹⁾ UL L 183, 29.6.1989, str. 1.

⁽²⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

⁽³⁾ UL L 167, 2.7.1999, str. 33.

(d) „lastnik ladje“ pomeni lastnika ladje oziroma drugo organizacijo ali osebo, kot so upravitelj, pooblaščenec ali zakupnik ladijskega prostora, ki je prevzela odgovornost za obratovanje ladje od lastnika in ki se je ob prevzemu te odgovornosti strinjala, da bo prevzela naloge in odgovornosti, ki so lastnikom ladij naložene s to konvencijo, ne glede na to, ali v imenu lastnika ladje izpolnjuje nekatere naloge ali odgovornosti katera druga organizacija ali oseba.“;

3. določba 6 se nadomesti z:

„1. Prepove se nočno delo pomorščakov, mlajših od 18 let. Za namene te določbe se izraz „nočni“ opredeli v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso. Zajema dobo vsaj devetih ur, ki se začne najpozneje opolnoči in ne konča prej kot ob petih zjutraj.

2. Odstopanje od strogega upoštevanja omejitve nočnega dela lahko določi pristojni organ, kadar:

(a) bi škodovala učinkovitemu usposabljanju zadevnih pomorščakov, v skladu z uveljavljenimi programi in urniki; ali

(b) posebna narava naloge ali priznan program usposabljanja zahteva, da pomorščaki, za katere velja izjema, opravljajo naloge ponoči, in organ po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo lastnike ladij in pomorščake, odloči, da delo ne bo škodovalo njihovemu zdravju ali dobremu počutju.

3. Zaposlitev, namestitev ali delo pomorščakov, mlajših od 18 let, je prepovedana, kadar obstaja verjetnost, da bi delo ogrozilo njihovo zdravje ali varnost. Vrste takšnega dela določijo nacionalni zakoni ali predpisi oziroma pristojni organ po posvetovanju z zadevnimi organizacijami lastnikov ladij in pomorščakov, v skladu z ustreznimi mednarodnimi standardi.“;

4. določba 13 se nadomesti z:

„1. Pomorščaki ne delajo na ladji, če nimajo spričevala, da so zdravstveno sposobni izpolnjevati dolžnosti.

2. Izjeme so dovoljene le, kot je določeno v tem sporazumu.

3. Pristojni organ zahteva, da imajo pomorščaki pred začetkom dela na ladji veljavno zdravniško spričevalo,

ki potrjuje, da so zdravstveno sposobni za opravljanje dolžnosti, ki jih čakajo na morju.

4. Za zagotovitev, da zdravniška spričevala resnično odražajo zdravstveno stanje pomorščakov v zvezi z dolžnostmi, ki jih bodo opravljali, pristojni organ po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo lastnike ladij in pomorščake, ter ob upoštevanju veljavnih mednarodnih standardov predpiše naravo zdravniškega pregleda in spričevala.

5. Ta sporazum ne posega v Mednarodno konvencijo o standardih za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje („STCW“) iz leta 1978, kakor je bila spremenjena. Zdravniško spričevalo, izdano v skladu z zahtevami iz STCW, sprejme pristojni organ za namene iz točk 1 in 2 te določbe. Podobno se pri pomorščakih, ki jih STCW ne zajema, sprejme zdravniško spričevalo, ki izpolnjuje bistvo navedenih zahtev.

6. Zdravniško spričevalo izda ustrezno kvalificiran zdravnik ali, če gre za spričevalo, ki zadeva izključno vid, oseba, ki jo je pristojni organ priznal za kvalificirano za izdajanje takšnega spričevala. Zdravnikom mora biti pri medicinski presoji ob izvajanju postopkov zdravniškega pregleda zagotovljena popolna strokovna neodvisnost.

7. Pomorščakom, ki so jim zavrnilo spričevalo ali so naložili omejitev glede njihove zmožnosti za delo, zlasti glede časa, področja dela ali področja poslovanja, je dana možnost dodatnega pregleda, ki ga opravi drug neodvisen zdravnik ali neodvisen zdravstveni strokovnjak.

8. Vsako zdravniško spričevalo navaja zlasti:

(a) ali so sluh in vid zadevnega pomorščaka ter zaznavanje barv pri pomorščaku, ki naj bi bil zaposlen na službenih položajih, kjer nepopolno razpoznavanje barv vpliva na pripravljenost za delo, ki naj bi se opravljalo, zadovoljivi; in

(b) zadevni pomorščak ni v takšnem zdravstvenem stanju, ki bi ga delo na morju poslabšalo oziroma zaradi katerega bi postal pomorščak nesposoben za takšno delo ali ki bi ogrozilo zdravje drugih oseb na krovu.

9. Če ni zahtevano krajše obdobje zaradi posebnih nalog, ki naj bi jih zadevni pomorščak opravljal, ali v skladu s STCW:

(a) zdravniško spričevalo velja največ dve leti, razen če ni pomorščak mlajši od 18 let; v tem primeru je veljavnost eno leto;

(b) je spričevalo o barvnem vidu veljavno najdlje šest let.

10. V nujnih primerih lahko pristojni organ dovoli pomorščaku, da dela brez veljavnega zdravniškega spričevala do naslednjega pristanišča pristanka, kjer lahko pomorščak pridobi zdravniško spričevalo od kvalificiranega zdravnika, če:

(a) obdobje takega dovoljenja ne presega treh mesecev; in

(b) je zadevnemu pomorščaku zdravniško spričevalo poteklo nedavno.

11. Če obdobje veljavnosti spričevala poteče med plovbo, ostane spričevalo veljavno do naslednjega pristanišča pristanka, kjer lahko pomorščak pridobi zdravniško spričevalo od kvalificiranega zdravnika, če to obdobje ne presega treh mesecev.

12. Zdravniška spričevala za pomorščake na ladjah, ki običajno opravljajo mednarodne plovbe, morajo biti vsaj v angleškem jeziku.

13. Vrsta zdravstvene ocene in v zdravstveno potrdilo vključeni podatki se določijo po posvetovanju z lastniki ladij in organizacijami pomorščakov.

14. Vsi pomorščaki opravljajo redne zdravstvene preglede. Stražarji, ki trpijo zaradi zdravstvenih težav, za katere je zdravnik navedel, da so nastale zaradi nočnega dela, začnejo, če je to mogoče, opravljati dnevno delo, za katero so usposobljeni.

15. Zdravniški pregled iz točk 13 in 14 je brezplačen in v skladu z zdravniškim varovanjem zaupnosti. Takšni zdravniški pregledi se lahko opravijo v nacionalnem zdravniškem sistemu.“;

5. določba 16 se nadomesti z:

„Vsakemu pomorščaku pripada plačan letni dopust. Plačan letni dopust se izračuna na podlagi najmanj 2,5 koledarskega dne na mesec zaposlitve in sorazmerno za nedokončane mesece. Najmanjše obdobje plačanega dopusta ne more zamenjati nadomestilo za dopust, razen kadar je delovno razmerje prekinjeno.“.

Člen 3

1. Države članice lahko ohranijo ali sprejmejo predpise, ki so ugodnejši od določenih v tej direktivi.

2. Izvajanje te direktive v nobenem primeru ni zadostna podlaga za utemeljitev znižanja splošne ravni varstva delavcev na področjih, vključenih v to direktivo. To ne posega v pravice držav članic in/ali uprave in dela, da določijo, glede na spreminjajoče se okoliščine, zakonodajne, regulativne ali pogodbene določbe, drugačne od tistih, ki prevladujejo v času sprejetja te direktive, pod pogojem, da so vedno v skladu z najnižjimi zahtevami iz te direktive.

3. Izvajanje in/ali razlaganje te direktive ne posega v katere koli določbe Skupnosti ali nacionalne določbe, navade ali prakse Skupnosti, ki zagotavljajo ugodnejše razmere za zadevne pomorščake.

4. Določba iz odstavka 5(b) Standarda A4.2 ne vpliva na načelo odgovornosti delodajalca iz člena 5 Direktive 89/391/EGS.

Člen 4

Države članice določijo, kakšne kazni se uporabijo ob kršitvi nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 5

1. Države članice sprejmejo zakone, predpise in upravne določbe, potrebne za uskladitev s to direktivo, ali pa zagotovijo, da so socialni partnerji s sporazumom uvedli vse potrebne ukrepe najkasneje 12 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

2. Države članice se v sprejetih določbah sklicujejo na to direktivo ali sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice. Besedilo teh določb nemudoma sporočijo Komisiji.

3. Države članice predložijo Komisiji besedilo glavnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 6

Uporaba načela stvarne enakovrednosti, ki je opredeljeno v preambuli k Sporazumu, ne posega v obveznosti držav članic, ki izhajajo iz te direktive.

Člen 7

Ta direktiva začne veljati na dan začetka veljavnosti Konvencije o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006.

Člen 8

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 16. februarja 2009

Za Svet
Predsednik
O. LIŠKA

PRILOGA

SPORAZUM,

sklenjen med ECSA in ETF, o Konvenciji o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006

PREAMBULA

PODPISNICI STA SE –

ob upoštevanju, da Konvencija Mednarodne organizacije dela o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006 (v nadaljnjem besedilu „Konvencija“) od vsake članice zahteva zagotovitev, da njeni zakoni in predpisi v okviru Konvencije spoštujejo temeljne pravice do svobode združevanja in dejansko priznanje pravice do pogajanj za sklenitev kolektivnih pogodb, odpravo vseh oblik prisilnega ali obveznega dela, učinkovito odpravo dela otrok ter odpravo diskriminacije pri zaposlovanju in opravljanju poklica;

ob upoštevanju, da Konvencija vsakemu pomorščaku zagotavlja pravico do varnega in zanesljivega delovnega mesta, ki je v skladu z varnostnimi standardi, poštenih pogojev zaposlovanja, spodobnih delovnih in življenjskih razmer ter varovanja zdravja, zdravniške oskrbe, socialnih ukrepov in drugih oblik socialnega varstva;

ob upoštevanju, da Konvencija od držav članic zahteva, da v mejah svoje jurisdikcije zagotovijo, da se pravice pomorščakov v zvezi z zaposlovanjem in socialnim varstvom iz prejšnjega odstavka te preambule v popolnosti izvajajo v skladu z zahtevami iz Konvencije. Če ni v Konvenciji določeno drugače, je takšno uresničevanje mogoče doseči z nacionalnimi zakoni ali predpisi, veljavnimi kolektivnimi pogodbami ali drugimi ukrepi oziroma v praksi;

ob upoštevanju, da želijo podpisnice poudariti zlasti „Pojasnjevalno opombo k predpisom in kodeksu iz Konvencije o delovnih standardih v pomorstvu“ (Explanatory Note to the Regulations and Code of the Maritime Labour Convention), ki določa obliko in strukturo Konvencije;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu „Pogodba“) in zlasti členov 137, 138 in 139 Pogodbe;

ob upoštevanju, da člen 139(2) Pogodbe določa, da se sporazumi, sklenjeni na ravni Skupnosti, lahko izvajajo na skupno zahtevo podpisnic s sklepom Sveta, sprejetim na predlog Komisije;

ob upoštevanju, da s tem podpisnice vlagajo tako zahtevo;

ob upoštevanju, da je v smislu člena 249 Pogodbe ustrezen instrument za izvajanje sporazuma direktiva, ki je za države članice zavezujoča glede ciljev, ki jih je treba doseči, nacionalnim organom pa prepušča izbiro oblike in metod prenosa; v skladu s členom VI Konvencije lahko članice Mednarodne organizacije dela (ILO) izvajajo ukrepe, ki so zadovoljivo enakovredni standardom iz Konvencije, kar je namenjeno popolni uresnitvi splošnega cilja in namena Konvencije ter učinkovitosti omenjenih določb iz Konvencije; izvajanje sporazuma z direktivo in načelo „stvarne enakovrednosti“ v Konvenciji sta tako namenjena, da državam članicam omogočita izvajanje pravic in načel na način iz odstavkov 3 in 4 člena VI Konvencije –

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

OPREDELITVE POJMOV IN PODROČJE UPORABE

1. Za namen tega sporazuma in če v posameznih določbah ni drugače določeno, izraz:
 - (a) „pristojni organ“ pomeni ministra, državni organ ali drug organ, ki ga država članica imenuje in je pooblaščen za izdajo in uveljavitev predpisov, odredb ali drugih navodil, ki imajo moč zakona v zvezi s predmetom zadevne določbe;

- (b) „bruto tonaža“ pomeni bruto tonažo, izračunano v skladu s predpisi o izmeri tonaže iz Priloge I k Mednarodni konvenciji o izmeri ladij, 1969, ali katere koli konvencije naslednice; pri ladjah, za katere se uporablja začasni sistem merjenja tonaže, ki ga je sprejela Mednarodna pomorska organizacija, je bruto tonaža tisti znesek, ki je vpisan v stolpcu OPOMBE Mednarodnega potrdila o tonaži (1969);
- (c) „pomorščak“ pomeni vsako osebo, ki je zaposlena ali najeta ali dela v kakršni koli vlogi na ladji, na katero se Sporazum nanaša;
- (d) „pogodba o zaposlitvi pomorščakov“ vključuje pogodbo o zaposlitvi in tudi člene pogodbe;
- (e) „ladja“ pomeni ladjo, ki ne pluje izključno v celinskih vodah, vodah znotraj zaščitenih voda ali v njihovi neposredni bližini oziroma na območjih, kjer veljajo pristaniški predpisi;
- (f) „lastnik ladje“ pomeni lastnika ladje oziroma drugo organizacijo ali osebo, kot so upravitelj, pooblaščenec ali zakupnik ladijskega prostora, ki je prevzela odgovornost za obratovanje ladje od lastnika in ki se je ob prevzemu te odgovornosti strinjala, da bo prevzela naloge in odgovornosti, ki so lastnikom ladij naložene s tem sporazumom, ne glede na to, ali v imenu lastnika ladje izpolnjuje nekatere naloge ali odgovornosti katera druga organizacija ali oseba.

2. Če ni izrecno določeno drugače, velja ta sporazum za vse pomorščake.

3. Če obstaja dvom, ali naj bi določene kategorije oseb za namen tega sporazuma obravnavali kot pomorščake, o tem odloči pristojni organ posamezne države članice po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo lastnike ladij in pomorščake. V zvezi s tem se ustrezno upošteva Resolucija 94. zasedanja (pomorske) Generalne konference Mednarodne organizacije dela v zvezi z informacijami o poklicnih skupinah.

4. Če ni izrecno določeno drugače, velja ta sporazum za vse ladje v javni ali zasebni lasti, ki običajno opravljajo trgovske posle, razen za ladje, ki so namenjene za ribištvo ali podobne dejavnosti, ter tradicionalno grajene ladje, kot so arabske jadrnice dhow in džunke. Ta sporazum se ne uporablja za bojne ladje ali vojaške pomožne ladje.

5. Če obstaja dvom, ali ta sporazum velja za ladjo ali določeno kategorijo ladij, o tem odloči pristojni organ posamezne države članice po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo lastnike ladij in pomorščake.

PREDPISI IN STANDARDI

NASLOV 1

MINIMALNE ZAHTEVE ZA DELO POMORŠČAKOV NA LADJI

Predpis 1.1 – Minimalna starost

1. Nobena oseba s starostjo, nižjo od minimalne, se ne zaposli ali najame ali ne dela na ladji.
2. Višja minimalna starost se zahteva v okoliščinah, določenih v sporazumu.

Standard A1.1 – Minimalna starost

Minimalna starost je urejena z Direktivo Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999 (se spremeni) o evropskem sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov (se spremeni v skladu s Prilogo A k temu sporazumu).

Predpis 1.2 – Zdravniško spričevalo

Zdravniška spričevala so urejena z Direktivo Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999 (se spremeni) o evropskem sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov (se spremeni v skladu s Prilogo A k temu sporazumu).

Predpis 1.3 – Usposabljanje in kvalifikacije

1. Pomorščaki ne delajo na ladji, če za to niso izurjeni ali nimajo spričevala o usposobljenosti oziroma niso kako drugače kvalificirani za opravljanje svojih dolžnosti.
2. Pomorščaki ne smejo delati na ladji, če niso uspešno končali usposabljanja o osebni varnosti na ladji.
3. Usposabljanje, ki poteka v skladu z obveznimi instrumenti Mednarodne pomorske organizacije, in izdaja zadevnih dokazil v skladu s tem, pomenita izpolnitev zahtev iz odstavkov 1 in 2 tega predpisa.

NASLOV 2

POGOJI ZAPOSLOVANJA*Predpis 2.1 – Pogodbe o zaposlitvi pomorščakov*

1. Pogoji za zaposlitev pomorščaka so določeni ali navedeni v pisnem dogovoru, ki je razumljivo napisan in pravno izvršljiv, ter so v skladu s standardi iz tega sporazuma.
2. Pogodbo o zaposlitvi pomorščaka sklene pomorščak pod pogoji, ki pomorščaku zagotavljajo možnost, da pregleda in poišče nasvete o določbah in pogojih iz te pogodbe ter jih prostovoljno sprejme, preden pogodbo podpiše.
3. Dokler so pogodbe o zaposlitvi pomorščakov združljive z nacionalnimi zakoni in prakso držav članic, se šteje, da vključujejo vse veljavne kolektivne pogodbe.

Standard A2.1 – Pogodbe o zaposlitvi pomorščakov

1. Vsaka država članica sprejme zakone ali predpise, ki določajo, da ladje, ki plujejo pod njeno zastavo izpolnjujejo naslednje zahteve:
 - (a) pomorščaki, zaposleni na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, imajo pogodbo o zaposlitvi pomorščakov, ki sta jo podpisala pomorščak in lastnik ladje ali zastopnik lastnika ladje (ali če niso zaposleni, dokazilo o pogodbenem ali podobnem razmerju) in ki jim zagotavlja dostojne delovne in življenjske pogoje na ladji, kot to zahteva ta sporazum;
 - (b) pomorščaki, ki podpisujejo pogodbo o zaposlitvi pomorščakov, imajo pred podpisom možnost pregledati in poiskati nasvete o pogodbah in tudi drugih tovrstnih sredstvih, ki so potrebna za zagotovitev, da so pomorščaki sklenili pogodbo prostovoljno in z zadostnim razumevanjem svojih pravic in dolžnosti;
 - (c) zadevna lastnik ladje in pomorščak imata vsak svoj podpisan izvornik pogodbe o zaposlitvi pomorščakov;
 - (d) sprejmejo se ukrepi za zagotovitev, da lahko pomorščaki, vključno s poveljnikom ladje, na ladji z lahkoto pridobijo jasne informacije o pogojih zaposlitve in da so tovrstne informacije, vključno z izvodom pogodbe o zaposlitvi pomorščakov, na voljo za pregled uradnikom pristojnega organa, vključno z uradniki v pristaniščih, ki jih je treba obiskati, in
 - (e) pomorščaki prejmejo dokument s podatki o njihovi zaposlitvi na ladji.
2. Če pogodbo o zaposlitvi pomorščakov v celoti ali deloma sestavlja kolektivna pogodba, je na ladji na voljo izvod te pogodbe. Če jezik pogodbe o zaposlitvi pomorščakov in katere koli veljavne kolektivne pogodbe ni angleški, je treba dati na voljo v angleškem jeziku naslednje (razen za ladje, ki opravljajo samo notranjo plovbo):
 - (a) izvod standardnega obrazca pogodbe in
 - (b) dele kolektivne pogodbe, ki so predmet pomorske inšpekcije.

3. Dokument iz odstavka 1(e) tega standarda ne vsebuje nobene izjave o kakovosti dela pomorščakov ali njihovi plači. Obliko dokumenta, podrobne podatke, ki jih je treba evidentirati, in način, na katerega se vnesejo taki podrobni podatki, določi nacionalna zakonodaja.

4. Vsaka država članica sprejme zakone in predpise, v katerih so podrobno opredeljene zadeve, ki jih je treba vključiti v vse pogodbe o zaposlitvi pomorščakov, ki jih ureja njena nacionalna zakonodaja. Pogodbe o zaposlitvi pomorščakov v vseh primerih vsebujejo naslednje podrobne podatke:

- (a) pomorščakovo polno ime, datum rojstva ali starost in kraj rojstva;
- (b) ime in naslov lastnika ladje;
- (c) kraj in datum, ko je začela veljati pogodba o zaposlitvi pomorščakov;
- (d) delovno mesto, na katerem bo pomorščak zaposlen;
- (e) znesek pomorščakove plače ali, kjer je primerno, formulo, uporabljeno za izračun plače;
- (f) obseg plačanega letnega dopusta ali, kjer je primerno, formulo, ki se uporablja za njegov izračun;
- (g) prenehanje pogodbe in pogojev iz nje, vključno s:
 - (i) če je bila pogodba sklenjena za nedoločen čas, pogoji, pod katerimi imata stranki pravico prekiniti pogodbo, in zahtevanim odpovednim rokom, ki za lastnika ladje ni krajši kot za pomorščaka;
 - (ii) če je bila pogodba sklenjena za določen čas, datumom, določenim za prenehanje pogodbe, in
 - (iii) če je bila pogodba sklenjena za eno plovbo, namembnim pristaniščem in časom, ki mora preteči po prihodu, preden bi bilo treba pomorščaka razrešiti;
- (h) zdravstveno in socialno varstvo, ki ga pomorščaku zagotovi lastnik ladje;
- (i) pravico pomorščaka do repatriacije;
- (j) sklicevanje na kolektivno pogodbo, če je primerno, in
- (k) vse druge podatke, ki jih lahko zahteva nacionalna zakonodaja.

5. Vsaka država članica sprejme zakone ali predpise, ki opredeljujejo najkrajše odpovedne roke, ki veljajo za predčasno prenehanje pogodbe o zaposlitvi pomorščakov za pomorščake in lastnike ladij. Trajanje teh najkrajših rokov se določi po posvetovanju z zadevnimi organizacijami lastnikov ladij in pomorščakov, vendar pa ni krajše od sedmih dni.

6. Odpovedni rok, ki je krajši od minimalnega, lahko velja v okoliščinah, ki jih nacionalna zakonodaja ali predpisi ali veljavne kolektivne pogodbe priznavajo za upravičene za prekinitvev pogodbe o zaposlitvi s krajšim odpovednim rokom ali brez roka. Pri določanju teh okoliščin vsaka država članica zagotovi, da se upošteva potreba pomorščaka po prekinitvi, brez pogodbene kazni, pogodbe o zaposlitvi s krajšim odpovednim rokom ali brez odpovednega roka zaradi osebnih ali drugih nujnih razlogov.

Predpis 2.3 – Delovni čas in čas počitka

Pomorščakov delovni čas in počitek sta urejena z Direktivo Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999 (se spremeni) o evropskem sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov (se spremeni v skladu s Prilogo A k temu sporazumu).

Predpis 2.4 – Pravica do dopusta

1. Vsaka država članica zahteva, da se pomorščakom, zaposlenim na ladjah, ki plujejo pod njihovo zastavo, pod ustreznimi pogoji v skladu s tem sporazumom in z Direktivo Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999 (se spremeni) o evropskem sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov (se spremeni v skladu s Prilogo A k temu sporazumu) dodeli plačan letni dopust.
2. Pomorščakom se dodeli izhod na kopno zaradi njihovega zdravja in dobrega počutja ter v skladu z operativnimi zahtevami njihovih položajev.

Predpis 2.5 – Repatriacija

1. Pomorščaki imajo pravico do brezplačne repatriacije.
2. Vsaka država članica od ladij, ki plujejo pod njeno zastavo, zahteva predložitev finančnega jamstva za ustrezno repatriacijo pomorščakov.

Standard A2.5 – Repatriacija

1. Vsaka država članica zagotovi, da imajo pomorščaki na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, pravico do repatriacije v naslednjih okoliščinah:
 - (a) če pomorščaku pogodba o zaposlitvi preneha veljati med tem, ko je v tujini;
 - (b) če pogodbo o zaposlitvi pomorščakov prekine:
 - (i) lastnik ladje ali
 - (ii) pomorščak zaradi utemeljenih razlogov in tudi
 - (c) če pomorščaki niso več sposobni izpolnjevati svojih dolžnosti iz pogodbe o zaposlitvi ali če se od njih ne more pričakovati, da jih bodo opravljali v danih okoliščinah.
2. Vsaka država članica zagotovi, da ima v zakonodaji ali drugih ukrepih ali kolektivnih pogodbah ustrezne določbe, ki predpisujejo:
 - (a) okoliščine, v katerih so pomorščaki upravičeni do repatriacije v skladu z odstavkom 1(b) in (c) tega standarda;
 - (b) najdaljše trajanje služenja na ladji, po katerem je pomorščak upravičen do repatriacije – taka obdobja morajo znašati manj kot 12 mesecev, in
 - (c) natančne pravice, ki jih priznajo lastniki ladij za repatriacijo, vključno s tistimi, ki se nanašajo na namembni kraj repatriacije, način prevoza, stroškovne postavke in druge ureditve, ki jih zagotovi lastnik ladje.
3. Vsaka država članica prepove lastnikom ladij, da od pomorščakov zahtevajo, naj zagotovijo predplačilo za del kritja stroškov repatriacije na začetku zaposlitve, ter da odštejejo stroške repatriacije od plač pomorščakov ali drugih pravic, razen če se v skladu z nacionalnimi zakoni ali predpisi ali drugimi ukrepi ali veljavnimi kolektivnimi pogodbami ugotovi, da pomorščak hudo krši svoje zaposlitvene obveznosti.
4. Nacionalna zakonodaja in predpisi ne posegajo v pravice lastnika ladje, da dobi povrnjene stroške repatriacije v okviru pogodbenih dogovorov s tretjimi strankami.
5. Če lastnik ladje ne naredi potrebnega za repatriacijo ali ne pokrije stroškov repatriacije pomorščakov, ki so upravičeni do repatriacije:

- (a) pristojni organ države članice, pod katere zastavo pluje ladja, stori vse potrebno za repatriacijo zadevnih pomorščakov; če tega ne stori, lahko država, iz katere bodo repatriirani pomorščaki, ali država, katere državljani so, uredi njihovo repatriacijo in dobi povrnjene stroške od države članice, pod katere zastavo pluje ladja;
- (b) lastnik ladje povrne državi članici, pod katere zastavo pluje ladja, stroške, ki nastanejo pri repatriaciji pomorščakov;
- (c) izdatki za repatriacijo se v nobenem primeru ne zaračunajo pomorščakom, razen kot je predvideno v odstavku 3 tega standarda.

6. Ob upoštevanju veljavnih mednarodnih instrumentov, vključno z Mednarodno konvencijo o zaustavitvi ladij iz leta 1999, lahko država članica, ki je plačala stroške repatriacije, zadrži ali zahteva zadržanje ladij zadevnega lastnika ladij, dokler se v skladu z odstavkom 5 tega standarda stroški ne povrnejo.

7. Vsaka država članica omogoči repatriacijo pomorščakov, zaposlenih na ladjah, ki se ustavijo v njenem pristanišču ali prečkajo njene teritorialne ali notranje vode, ter njihovo zamenjavo na ladji.

8. Država članica zlasti ne zavrne pravice do repatriacije nobenemu pomorščaku zaradi finančnega položaja lastnika ladje ali njegove nezmožnosti ali nepripravljenosti, da zamenja pomorščaka.

9. Vsaka država članica zahteva, da je na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, izvod veljavnih nacionalnih določb glede repatriacije v ustreznem jeziku, ki ga dajo na voljo pomorščakom.

Predpis 2.6 – Odškodnina pomorščakom za izgubo ali potopitev ladje

Pomorščaki so upravičeni do ustrezne odškodnine ob škodi, izgubi ali brezposelnosti, ki nastanejo zaradi izgube ali potopitve ladje.

Standard A2.6 – Odškodnina pomorščakom za izgubo ali potopitev ladje

1. Vsaka država članica določi pravila za zagotovitev, da lastnik ladje v vsakem primeru izgube ali potopitve ladje vsakemu pomorščaku na ladji izplača nadomestilo za brezposelnost, ki je posledica take izgube ali potopitve.
2. Pravila iz odstavka 1 tega standarda ne posegajo v druge pravice, ki jih ima lahko pomorščak v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne države članice za izgube ali škodo, ki nastane zaradi izgube ali potopitve ladje.

Predpis 2.7 – Število članov ladijske posadke

Določbe v zvezi z ustreznim, varnim in učinkovitim številom zaposlenih na ladji vsebuje Direktiva Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999 (se spremeni) o evropskem sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov (se spremeni v skladu s Prilogo A k temu sporazumu).

Predpis 2.8 – Poklicni razvoj, razvoj znanj in spretnosti ter možnosti za zaposlitev pomorščakov

Vsaka država članica ima nacionalne politike za spodbujanje zaposlovanja v pomorskem sektorju ter razvoja kariere in usposabljanja ter večjih priložnosti za zaposlitev pomorščakov s prebivališčem na njenem ozemlju.

Standard A2.8 – Poklicni razvoj in razvoj znanj ter spretnosti ter zaposlitvene možnosti za pomorščake

1. Vsaka država članica ima nacionalne politike, ki spodbujajo poklicni razvoj in usposabljanje ter zaposlitvene možnosti pomorščakov za zagotavljanje stabilne in usposobljene delovne sile v pomorskem sektorju.
2. Cilj politik iz odstavka 1 tega standarda je pomagati pomorščakom, da okrepijo svoje pristojnosti, kvalifikacije in zaposlitvene možnosti.

3. Vsaka država članica po posvetovanju z zadevnimi organizacijami lastnikov ladij in pomorščakov oblikuje jasne cilje za poklicno usmerjanje, izobraževanje in usposabljanje pomorščakov, katerih dolžnosti na ladji se nanašajo predvsem na varno obratovanje in plovbo ladje, vključno s stalnim usposabljanjem.

NASLOV 3

NASTANITEV, REKREACIJSKE ZMOGLJIVOSTI, HRANA IN PRESKRBA

Standard A3.1 – Nastanitev in rekreacijske zmogljivosti

1. Ladje, ki redno pristajajo v pristaniščih, kjer so razširjeni komarji, so opremljene z ustreznimi napravami, kot to zahteva pristojni organ.
2. Ustrezne rekreacijske zmogljivosti, dejavnosti in storitve za pomorščake, kot so prilagojene za zadovoljevanje posebnih potreb pomorščakov, ki morajo živeti in delati na ladjah, se ob upoštevanju določb v zvezi z varovanjem zdravja in varnosti ter preprečevanjem nesreč zagotovijo na ladji vsem pomorščakom.
3. Pristojni organ zahteva, da se na ladjah opravljajo pogosti inšpekcijski pregledi s strani ali v pristojnosti poveljnika za zagotovitev, da so prostori pomorščakov čisti, da je v njih mogoče dostojno živeti in da se vzdržujejo v dobrem stanju. Rezultati takih inšpekcijskih pregledov se zabeležijo in so na voljo za pregled.
4. Pri ladjah, pri katerih je treba brez razlikovanja upoštevati interese pomorščakov, ki imajo različne in posebne religiozne ali socialne prakse, lahko pristojni organ po posvetovanju z zadevnimi organizacijami lastnikov ladij in pomorščakov dovoli pošteno uporabljene spremembe tega standarda, če take spremembe ne povzročijo, da so splošne zmogljivosti manj ugodne od tistih, ki bi nastale na podlagi uporabe tega standarda.

Predpis 3.2 – Hrana in preskrba

1. Vsaka država članica zagotovi, da se na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, streže hrana in pitna voda primerne kakovosti in hranilne vrednosti ter v primernih količinah, ki pokrivajo potrebe na ladji ter upoštevajo različne kulturne in verske navade.
2. Pomorščakom na ladji se hrana v času zaposlitve zagotovi brezplačno.
3. Pomorščaki, ki so zaposleni kot ladijski kuharji in so odgovorni za pripravo hrane, morajo biti usposobljeni in kvalificirani za opravljanje svojega dela na ladji.

Standard A3.2 – Hrana in preskrba

1. Vsaka država članica sprejme zakone in predpise ali druge ukrepe za zagotovitev minimalnih standardov glede količine in kakovosti hrane in pitne vode ter za zagotovitev standardov preskrbe, ki veljajo za obroke, ki se zagotavljajo pomorščakom na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, ter organizira izobraževalne dejavnosti za spodbujanje ozaveščenosti in izvajanja standardov iz tega odstavka.
2. Vsaka država članica zagotovi, da ladje, ki plujejo pod njeno zastavo, izpolnjujejo naslednje minimalne pogoje:
 - (a) zaloge hrane in pitne vode morajo biti primerne glede količine, hranilne vrednosti, kakovosti in raznovrstnosti, pri čemer se upoštevajo število pomorščakov na ladji, njihove verske potrebe in kulturne prakse, ki se nanašajo na hrano, ter trajanje in vrsta plovbe;
 - (b) oddelek za preskrbo je organiziran in opremljen tako, da se lahko za pomorščake pripravljajo primerni, raznovrstni in hranljivi obroki v higienskih razmerah, in
 - (c) strežno osebje je ustrezno usposobljeno ali podučeno za opravljanje svojega dela.
3. Lastniki ladij zagotovijo, da so pomorščaki, ki so zaposleni kot ladijski kuharji, usposobljeni, kvalificirani in sposobni opravljati to delo v skladu z zahtevami, določenimi v zakonih in predpisih zadevne države članice.

4. Zahteve iz odstavka 3 tega standarda vključujejo zaključek tečaja usposabljanja, ki ga odobri ali prizna pristojni organ ter ki pokriva praktično kuhanje, higieno živil in osebno higieno, shranjevanje živil, nadzor zaloga, varovanje okolja ter varnost in zdravje pri preskrbi.

5. Na ladjah, ki v skladu s predpisi plujejo z manj kot desetimi pomorščaki in od katerih pristojni organ zaradi velikosti posadke oziroma zaradi načina trgovanja ne zahteva, da imajo v posadki polno kvalificiranega kuharja, je vsaka oseba, ki pripravlja hrano v kuhinji, usposobljena ali seznanjena s področji, ki vključujejo higieno živil, osebno higieno, ravnanje s hrano in shranjevanje hrane na ladji.

6. V izjemnih okoliščinah lahko pristojni organ izda oprostitev, ki dovoljuje, da je na določeni ladji za določeno omejeno obdobje zaposlen kuhar, ki ni polno kvalificiran, dokler ladja ne pripluje do prvega primerne pristanišča pristanka, ali za obdobje, ki ni daljše od enega meseca, če je oseba, za katero se izda oprostitev, usposobljena ali seznanjena s področji, ki vključujejo higieno živil, osebno higieno, ravnanje s hrano in shranjevanje hrane na ladji.

7. Pristojni organ zahteva, da poveljnik ali nekdo z njegovim pooblastilom na ladjah opravlja pogoste dokumentirane inšpekcijske preglede v zvezi z:

- (a) zalogami hrane in pitne vode;
 - (b) vsemi prostori in opremo, ki se uporabljajo za shranjevanje hrane in pitne vode ter ravnanje s hrano in pitno vodo, in
 - (c) ladijsko kuhinjo in drugo opremo za pripravo in postrežbo obrokov.
8. Noben pomorščak, star manj kot 18 let, ni zaposlen ali najet kot ladijski kuhar.

NASLOV 4

VAROVANJE ZDRAVJA, ZDRAVSTVENA OSKRBA, DOBRO POČUTJE

Predpis 4.1 – Zdravstvena oskrba na ladji in obali

1. Vsaka država članica zagotovi, da se za vse pomorščake na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, med delom na ladji uporabljajo ustrezni ukrepi za varovanje njihovega zdravja in imajo dostop do takojšnje in ustrezne zdravstvene oskrbe.
2. Vsaka država članica pomorščakom na ladji na svojem ozemlju, ki potrebujejo nujno zdravniško pomoč, zagotovi dostop do zdravstvenih ustanov na kopnem.
3. Zahteve za varovanje zdravja in zdravstveno oskrbo na ladji vključujejo standarde za ukrepe, ki so namenjeni zagotavljanju varovanja zdravja in zdravstvene oskrbe pomorščakom, ki sta kar najbolj primerljiva s tistima, ki sta navadno na voljo delavcem na obali.

Standard A4.1 – Zdravstvena oskrba na ladji in obali

1. Vsaka država članica zagotovi, da so za pomorščake na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, sprejeti ukrepi za zagotovitev varovanja zdravja in zdravstvene oskrbe, vključno z osnovno zobozdravstveno nego, ki:
 - (a) zagotavljajo, da za pomorščake veljajo vse splošne določbe o varovanju zdravja pri delu in zdravstveni oskrbi, ustrezne njihovim nalogam, ter posebne določbe, ki so značilne za delo na ladji;
 - (b) jamčijo, da se pomorščakom zagotavljata varovanje zdravja in zdravstvena oskrba, ki sta kar najbolj primerljiva s tistima, ki sta na splošno na voljo delavcem na obali, vključno s takojšnjim dostopom do potrebnih zdravil, medicinske opreme in zmogljivosti za diagnozo in zdravljenje ter zdravstvenih informacij in strokovnega znanja;
 - (c) dajejo pomorščakom pravico, da v pristaniščih pristanka nemudoma obiščejo kvalificiranega zdravnika ali zobozdravnika, kjer je to izvedljivo;

(d) niso omejeni na zdravljenje bolnih ali poškodovanih pomorščakov, temveč vključujejo ukrepe preventivnega značaja, kot so programi za spodbujanje zdravja in izobraževanje o zdravju.

2. Pristojni organ sprejme obrazec standardnega zdravniškega izvida, ki ga uporabljajo poveljniki ladij ter ustrezno zdravstveno osebje na kopnem in na ladji. Izpolnjen obrazec in njegova vsebina ostaneta zaupna ter se uporabljata le za pospešitev zdravljenja pomorščaka.

3. Vsaka država članica sprejme zakone in predpise, ki določajo zahteve za zmogljivosti in opremo bolnišnične in zdravstvene oskrbe ter usposabljanje na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo.

4. Nacionalna zakonodaja in predpisi določajo najmanj naslednje zahteve:

(a) vse ladje imajo omaro z zdravili, zdravstveno opremo in zdravstveni vodnik, katerih specifičnosti predpiše pristojni organ in jih tudi redno pregleduje; nacionalne zahteve upoštevajo tip ladje, število oseb na krovu, naravo, namembni kraj in trajanje potovanja ter ustrezne nacionalne in mednarodne priporočene zdravstvene standarde;

(b) ladje, ki prevažajo 100 ali več oseb in redno opravljajo mednarodne plovbe, daljše od 72 ur, imajo na krovu kvalificiranega zdravnika, odgovornega za zagotavljanje zdravstvene oskrbe; nacionalni zakoni ali predpisi tudi določijo, na katerih drugih ladjah se zahteva navzočnost zdravnika na krovu, pri čemer med drugim upoštevajo takšne dejavnike, kot so trajanje, narava in pogoji potovanja ter število pomorščakov na krovu;

(c) od ladij, na katerih ni zdravnika, se zahteva, da imajo na krovu vsaj enega pomorščaka, ki je v okviru svojih rednih dolžnosti odgovoren za zdravstveno oskrbo in dajanje zdravil, ali vsaj enega pomorščaka, pristojnega za nudenje prve medicinske pomoči; osebe, ki so na krovu odgovorne za zdravstveno oskrbo in niso zdravniki, so uspešno končale usposabljanje na področju zdravstvene oskrbe, ki ustreza zahtevam Mednarodne konvencije o standardih za usposabljanje, izdajanju spričeval in ladijskem stražarjenju pomorščakov, 1978, kot je bila spremenjena („STCW“); pomorščaki, določeni za nudenje prve medicinske pomoči, so uspešno končali usposabljanje na področju prve medicinske pomoči, ki izpolnjuje zahteve STCW; nacionalni zakoni ali predpisi določijo raven zahtevanega odobrenega usposabljanja, pri čemer med drugim upoštevajo dejavnike, kot so trajanje, narava in pogoji potovanja ter število pomorščakov na krovu, in

(d) pristojni organ z vnaprej urejenim sistemom zagotovi, da je po radijski ali satelitski komunikaciji ladjam na morju 24 ur dnevno na voljo zdravniško svetovanje, vključno s specialističnim svetovanjem; zdravniško svetovanje, vključno z nadaljnjim prenosom zdravniških sporočil po radijski ali satelitski komunikaciji med ladjo in svetovalci na obali, je brezplačno na voljo vsem ladjam, ne glede na zastavo, pod katero plujejo.

Predpis 4.2 – Odgovornost lastnikov ladij

1. Vsaka država članica zagotovi, da so na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, predvideni ukrepi, ki pomorščakom, zaposlenim na teh ladjah, zagotavljajo pravico do materialne pomoči in podpore lastnika ladje glede finančnih posledic bolezni, poškodbe ali smrti, do katere pride v času trajanja pogodbe o zaposlitvi pomorščakov ali ki izhajajo iz njihove zaposlitve po takšni pogodbi.

2. Ta predpis ne vpliva na nobena druga pravna varstva, ki jih lahko pomorščak uporabi.

Standard A4.2 – Odgovornost lastnikov ladij

1. Vsaka država članica sprejme zakone in predpise, ki od lastnikov ladij, ki plujejo pod njeno zastavo, zahtevajo odgovornost za varovanje zdravja in zdravstveno oskrbo vseh pomorščakov, ki delajo na krovu ladje, v skladu z naslednjimi minimalnimi standardi:

(a) lastniki ladij so odgovorni za pokritje stroškov pomorščakov, ki delajo na njihovih ladjah, v zvezi z boleznijo in poškodbo pomorščakov, do katerih pride med datumom začetka dela in datumom njihove ustrezne repatriacije ali ki izhajajo iz njihove zaposlitve med navedenima datumoma;

(b) lastniki ladij zagotovijo finančno jamstvo za zagotovitev nadomestila v primeru smrti ali dolgotrajne invalidnosti pomorščakov zaradi poškodbe pri delu, poklicne bolezni ali tveganja, kot je določeno v nacionalni zakonodaji, pomorščakovi pogodbi o zaposlitvi ali kolektivni pogodbi;

- (c) lastniki ladij so odgovorni za kritje stroškov zdravstvene oskrbe, vključno z zdravljenjem in dobavo potrebnih zdravil in terapevtskih pripomočkov, ter hrane in bivanja stran od doma, dokler si bolni ali poškodovani pomorščak ne opomore ali dokler ni bolezen ali nezmožnost opredeljena kot trajna, in
- (d) lastniki ladij so odgovorni za plačilo pogrebnih stroškov ob smrti, do katere pride na krovu ali kopnem med obdobjem zaposlitve.
2. Nacionalni zakoni ali predpisi lahko omejijo odgovornost lastnika ladje za kritje stroškov zdravstvene oskrbe ter hrane in bivanja na obdobje, ki ni krajše od 16 tednov od dneva poškodbe ali začetka bolezni.
3. Kadar oseba zaradi bolezni ali poškodbe ne more delati, je lastnik ladje odgovoren za:
- (a) izplačilo celotnih plač, dokler so bolni ali poškodovani pomorščaki na krovu oziroma do njihove repatriacije v skladu s tem sporazumom, in
- (b) izplačilo plač v celoti ali deloma, kot je predpisano z nacionalnimi zakoni ali predpisi oziroma predvideno v kolektivnih pogodbah, od trenutka repatriacije ali izkrcaja pomorščakov do njihove popolne ozdravitve oziroma dokler niso upravičeni do denarnih prejemkov v skladu z zakonodajo zadevne države članice, če je to prej.
4. Nacionalni zakoni ali predpisi lahko omejijo odgovornost lastnika ladje za izplačilo plač v celoti ali deloma glede pomorščaka, ki ni več na krovu, na obdobje, ki ni krajše od 16 tednov od dneva poškodbe ali začetka bolezni.
5. Nacionalna zakonodaja ali predpisi lahko lastnika ladje izključijo iz odgovornost glede:
- (a) poškodbe, do katere je prišlo kako drugače kot med službovanjem na ladji;
- (b) poškodbe ali bolezni zaradi namernega neprimerne ravnanja bolnega, poškodovanega ali mrtvega pomorščaka in
- (c) bolezni ali oslabelosti, ki je bila namerno zamolčana ob nastopu zaposlitve.
6. Nacionalni zakoni ali predpisi lahko lastnika ladje oprostitjo odgovornosti za kritje stroškov zdravstvene oskrbe, hrane in bivanja ter pogrebnih stroškov, če takšno odgovornost prevzamejo organi oblasti.
7. Lastniki ladij ali njihovi predstavniki sprejmejo ukrepe za varovanje lastnine, ki ga na krovu pustijo bolni, poškodovani ali preminuli pomorščaki, ter vračilo te lastnine njim ali njihovemu najbližjemu sorodniku.

Predpis 4.3 – Zdravje in varnost ter preprečevanje nezgod

1. Vsaka država članica zagotovi varstvo zdravja pri delu za vse pomorščake na krovu ladje, ki pluje pod njeno zastavo, ter da se življenje, delo in usposabljanje na ladji odvija v varnem in higienskem okolju.
2. Vsaka država članica oblikuje in razglasi nacionalne smernice za nadzor zdravja in varnosti pri delu na krovu ladij, ki plujejo pod njeno zastavo, in sicer po posvetovanju z zastopniki organizacij, ki zastopajo lastnike ladij in pomorščake, ter upoštevati kodekse, smernice in standarde, ki jih priporočajo mednarodne organizacije, nacionalne uprave in združenja pomorske industrije.
3. Vsaka država članica sprejme zakone in predpise ter druge ukrepe, ki urejajo zadeve, določene v tem sporazumu, pri čemer je treba upoštevati ustrezne mednarodne instrumente, ter določi standarde za varnost in varovanje zdravja pri delu ter preprečevanje nesreč na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo.

Standard A4.3 – Zdravje in varnost ter preprečevanje nezgod

1. Zakoni in predpisi ter drugi ukrepi, ki jih je treba sprejeti v skladu z odstavkom 3 predpisa 4.3, vsebujejo naslednje zadeve:
 - (a) sprejetje ter učinkovito izvajanje in spodbujanje politik in programov na področju varstva pri delu in zdravja na ladjah, ki plujejo pod zastavo države članice, vključno z oceno tveganja ter usposabljanjem in izobraževanjem pomorščakov;
 - (b) programe na ladji za preprečevanje nezgod pri delu, telesnih poškodb in bolezni ter za nenehno varovanje zdravja in varnost pri delu, vključno z zastopniki pomorščakov in vsemi drugimi osebami, vključenimi v njihovo izvajanje, pri čemer je treba upoštevati preventivne ukrepe, vključno s tehničnim nadzorom in nadzorom načrtov, zamenjavo postopkov za naloge, ki jih opravljajo skupine ali posamezniki, in uporabo osebne zaščitne opreme, in
 - (c) zahteve za inšpekcije, poročanje in odpravljanje nevarnih razmer ter za preiskovanje in poročanje o nesrečah pri delu na ladji.
2. Določbe iz odstavka 1 tega standarda:
 - (a) upoštevajo ustrezne mednarodne instrumente o varovanju zdravja in varnosti pri delu, in sicer splošne zahteve in tudi posebna tveganja, obravnavajo vse zadeve v zvezi s preprečevanjem nezgod pri delu, telesnih poškodb in bolezni, ki bi lahko nastale pri delu pomorščakov, zlasti pri opravljanju del, značilnih za zaposlitev v pomorstvu;
 - (b) jasno opredeljujejo dolžnosti kapitana ali namestnika, ki ga je imenoval kapitan, ali obeh, da prevzame posebno odgovornost za izvajanje in spoštovanje politike in programov ladje na področju varnosti pri delu in zdravstvenega varstva, in
 - (c) določijo pristojnosti pomorščakov na ladji, imenovanih ali izvoljenih za predstavnike za varnost, za sodelovanje na sestankih odbora za varnost ladje; takšen odbor se ustanovi na ladji, ki ima pet ali več pomorščakov.
3. Zakoni, predpisi in drugi ukrepi iz odstavka 3 predpisa 4.3 se redno pregledujejo pri posvetovanju z zastopniki organizacij, ki zastopajo lastnike ladij in pomorščake, po potrebi se opravi tudi revizija, pri čemer se upoštevajo spremembe v tehnologiji in razvojni dosežki, da se tako zagotovijo ustrezna politika in izboljševanje programov varovanja zdravja in varstva pri delu ter tudi varno delovno okolje za pomorščake na ladjah, ki plujejo pod zastavo države članice.
4. Skladnost z zahtevami veljavnih mednarodnih instrumentov glede sprejemljive ravni izpostavljenosti tveganjem pri delu na ladji ter razvoja in izvajanja varnosti pri delu, zdravstvenih politik in programov na ladji se šteje za izpolnjevanje zahtev iz tega sporazuma.
5. Pristojni organ zagotavlja:
 - (a) ustrezno poročanje o nezgodah pri delu, osebnih poškodbah in boleznih;
 - (b) vodenje obsežne statistike o takšnih dogodkih in boleznih, analizo in objavo statističnih podatkov ter raziskavo splošnih trendov in ugotovljenih nevarnosti, kadar je to primerno, in
 - (c) preiskave nezgod pri delu.
6. Pri poročanju in preiskovanju zadev v zvezi z varnostjo pri delu in zdravstvenimi zadevami je treba zagotoviti varstvo osebnih podatkov pomorščakov.
7. Pristojni organ sodeluje z organizacijami, ki zastopajo lastnike ladij in pomorščake, ter sprejema ukrepe za seznanitev vseh pomorščakov z informacijami o neki nevarnosti na ladji, na primer tako, da pošlje uradna obvestila, ki vsebujejo ustrezna navodila.

8. Pristojni organ zahteva, da se lastniki ladij, ki ocenjujejo tveganje v zvezi z nadzorom zdravja in varnosti pri delu, sklicujejo na ustrezne statistične informacije, ki se pridobijo na podlagi podatkov, zbranih na njihovih ladjah, in na splošne statistične informacije, ki jih sporoča pristojni organ.

Predpis 4.4 – Dostop do kopenskih zmogljivosti za dobro počutje

Vsaka država članica zagotovi lahek dostop do zmogljivosti na kopnem za dobro počutje pomorščakov. Država članica tudi spodbuja razvoj zmogljivosti na kopnem za dobro počutje pomorščakov v določenih pristaniščih, da se pomorščakom na ladjah, ki so v pristanišču, omogoči dostop do takih objektov in storitev.

Standard A4.4 – Dostop do kopenskih zmogljivosti za dobro počutje

1. Vsaka država članica za zmogljivosti za dobro počutje pomorščakov, ki so na njenem ozemlju, zagotovi enako možnost uporabe vsem pomorščakom ne glede na nacionalnost, raso, barvo kože, spol, veroizpoved, politično pripadnost ali socialni stan ter ne glede na zastavo, pod katero pluje ladja, na kateri so zaposleni ali za katero opravljajo dogovorjena dela.

2. Vsaka država članica spodbuja razvoj zmogljivosti za dobro počutje pomorščakov v ustreznih pristaniščih v državi in po posvetovanju z organizacijami, ki zastopajo lastnike ladij in pomorščake, določi, katera pristanišča se štejejo za ustrezna.

3. Vsaka država članica spodbuja imenovanje odborov za dobro počutje pomorščakov, ki redno pregledujejo storitve in objekte za zagotovitev, da so primerni glede na spremembe potreb, ki nastanejo zaradi tehničnega, operativnega in drugega razvoja v sektorju pomorskega prometa.

NASLOV 5

SKLADNOST IN IZVRŠEVANJE

Predpis 5.1.5 – Pritožbeni postopki na krovu ladje

1. Vsaka država članica zahteva, da imajo ladje, ki plujejo pod njeno zastavo, vzpostavljene postopke za pravično, učinkovito in hitro reševanje pritožb pomorščakov, ki navajajo kršitve zahtev iz Konvencije (vključno s pravicami pomorščakov).

2. Vsaka država članica prepove in kaznuje vsako vrsto šikaniranja pomorščaka zaradi vložene pritožbe.

3. Določbe tega predpisa ne posegajo v pomorščakovo pravico, da zahteva odškodnino s katerim koli pravnim sredstvom, ki je po njegovem mnenju ustrezno.

Standard A5.1.5 – Pritožbeni postopki na krovu ladje

1. Postopek na krovu ladje omogoča pomorščakom, da vložijo pritožbo v zvezi s katero koli zadevo, ki domnevno pomeni kršitev zahtev te konvencije (vključno s pravicami pomorščakov), in sicer brez poseganja v kateri koli širši obseg pravic, ki ga lahko ponujajo nacionalni zakoni ali predpisi ali kolektivni sporazumi.

2. Vsaka država članica s svojimi zakoni ali predpisi zagotovi, da se na krovu ladje izvaja ustrezen pritožbeni postopek, usklajen z zahtevami predpisa 5.1.5. Ta postopek si prizadeva rešiti pritožbo na najnižji možni ravni. Vendar pa lahko pomorščaki v vseh primerih vložijo pritožbo neposredno kapitanu in ustreznemu zunanjemu organu, če menijo, da je to potrebno.

3. Pritožbeni postopek na krovu ladje vključuje tudi pravico pomorščaka, da med pritožbenim postopkom dobi spremljevalca ali zastopnika, ter tudi zaščito pred morebitnim šikaniranjem, do katerega lahko pride zaradi vložene pritožbe. Izraz „šikaniranje“ zajema vsa dejanja katere koli osebe, ki so sovražna do pomorščaka, ker je vložil pritožbo, ki očitno ni bila vložena z namenom, da nadleguje ali škoduje.

4. Poleg izvoda pogodbe o zaposlitvi pomorščakov se vsem pomorščakom zagotovi izvod opisa pritožbenega postopka, ki se uporablja na ladji. Priloženi izvod vsebuje informacije o stiku s pristojnim organom v državi zastave in v državi bivanja pomorščakov ter ime osebe ali imena oseb na ladji, ki lahko na podlagi zaščite zaupnosti pomorščakom nepristransko svetujejo o njihovi pritožbi in jim tudi drugače pomagajo, da se bolje seznanijo s pritožbenim postopkom, ki jim je na voljo na ladji.

KONČNE DOLOČBE

Po kakršnih koli spremembah določb iz Konvencije o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006 ali če tako zahteva katera izmed strank v tem sporazumu, se izvede pregled uporabe tega sporazuma.

Socialni partnerji sprejmejo ta sporazum pod pogojem, da ne začne veljati pred datumom začetka veljavnosti Konvencije ILO o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, ta datum pa je 12 mesecev po dnevu, ko se z ratifikacijo pri Mednarodni organizaciji dela registrira vsaj 30 članic, katerih delež skupne bruto tonaže znaša 33 % svetovne bruto tonaže.

Države članice in/ali socialni partnerji lahko ohranijo ali uvedejo določbe za pomorščake, ki so ugodnejše od določb iz tega sporazuma.

Ta sporazum ne posega v nobeno strožjo in/ali specifično veljavno zakonodajo Skupnosti.

Ta sporazum ne vpliva na noben zakon, navado ali sporazum, ki zadevnim pomorščakom omogoča ugodnejše razmere. Na primer, določbe iz tega sporazuma ne posegajo v Direktivo Sveta 1989/391/EGS o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu, Direktivo Sveta 92/29/EGS o minimalnih varnostnih in zdravstvenih zahtevah za izboljšanje medicinske oskrbe na ladjah ter Direktivo Sveta 1999/63/ES o sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov (se spremeni v skladu s Prilogo A k temu sporazumu).

Izvajanje tega sporazuma ni tehten razlog za znižanje splošne ravni zaščite za pomorščake na področju, ki ga zajema Sporazum.

EVROPSKA FEDERACIJA DELAVCEV V PROMETU (ETF)

ZDRUŽENJE LADJARJEV EVROPSKE SKUPNOSTI (ECSA)

PREDSEDNIK ODBORA ZA DIALOG V SEKTORJU POMORSKEGA PROMETA

BRUSELJ, 19. MAJA 2008

PRILOGA A

SPREMEMBE K SPORAZUMU O ORGANIZACIJI DELOVNEGA ČASA POMORŠČAKOV Z DNE 30. SEPTEMBRA 1998

Socialni partnerji so pri razpravah, ki so vodile do Sporazuma o Konvenciji o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006, dodatno pregledali Sporazum o razporejanju delovnega časa pomorščakov z dne 30. septembra 1998, da so preverili njegovo skladnost z ustreznimi določbami iz Konvencije ter se dogovorili o nujnih spremembah.

Kot posledica so se socialni partnerji strinjali z naslednjimi spremembami Sporazuma o razporejanju delovnega časa pomorščakov:

1. Določba 1

Doda se nova točka 3:

- „3. Če obstaja dvom, ali naj bi določene kategorije oseb za namen tega sporazuma obravnavali kot pomorščake, o tem odloči pristojni organ posamezne države članice po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo lastnike ladij in pomorščake. V zvezi s tem se ustrezno upošteva Resolucija 94. zasedanja (pomorske) Generalne konference Mednarodne organizacije dela v zvezi z informacijami o poklicnih skupinah.“

2. Določba 2(c)

Določba 2(c) se nadomesti z:

- „(c) izraz ‚pomorščak‘ pomeni vsako osebo, ki je zaposlena ali najeta ali dela v kakršni koli vlogi na ladji, na katero se Sporazum nanaša;“

3. Določba 2(d)

Določba 2(d) se nadomesti z:

- „(d) ‚lastnik ladje‘ pomeni lastnika ladje oziroma drugo organizacijo ali osebo, kot so upravitelj, pooblaščenec ali zakupnik ladijskega prostora, ki je prevzela odgovornost za obratovanje ladje od lastnika in ki se je ob prevzemu te odgovornosti strinjala, da bo prevzela naloge in odgovornosti, ki so lastnikom ladij naložene s to konvencijo, ne glede na to, ali v imenu lastnika ladje izpolnjuje nekatere naloge ali odgovornosti katera druga organizacija ali oseba.“

4. Določba 6

Določba 6 se nadomesti z:

- „1. Prepove se nočno delo pomorščakov, mlajših od 18 let. Za namene te določbe se izraz ‚nočni‘ opredeli v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso. Zajema dobo vsaj devetih ur, ki se začne najpoznejše opolnoči in ne konča prej kot ob petih zjutraj.“

2. Odstopanje od strogega upoštevanja omejitve nočnega dela lahko določi pristojni organ, kadar:

- (a) bi škodovala učinkovitemu usposabljanju zadevnih pomorščakov, v skladu z uveljavljenimi programi in urniki, ali
- (b) posebna narava naloge ali priznan program usposabljanja zahteva, da pomorščaki, za katere velja izjema, opravljajo naloge ponoči, in organ po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo lastnike ladij in pomorščake, odloči, da delo ne bo škodovalo njihovem zdravju ali dobremu počutju.

3. Zaposlitev, namestitvev ali delo pomorščakov, mlajših od 18 let, je prepovedana, kadar obstaja verjetnost, da bi delo ogrozilo njihovo zdravje ali varnost. Vrste takšnega dela določijo nacionalni zakoni ali predpisi oziroma pristojni organ po posvetovanju z zadevnimi organizacijami lastnikov ladij in pomorščakov, v skladu z ustreznimi mednarodnimi standardi.“

5. Določba 13

Nadomesti se prvi stavek določbe 13(1):

- „1. Pomorščaki ne delajo na ladji, če nimajo spričevala, da so zdravstveno sposobni izpolnjevati dolžnosti.
2. Izjeme so dovoljene le, kot je določeno v tem sporazumu.
3. Pristojni organ zahteva, da imajo pomorščaki pred začetkom dela na ladji veljavno zdravniško spričevalo, ki potrjuje, da so zdravstveno sposobni za opravljanje dolžnosti, ki jih čakajo na morju.
4. Za zagotovitev, da zdravniška spričevala resnično odražajo zdravstveno stanje pomorščakov v zvezi z dolžnostmi, ki jih bodo opravljali, pristojni organ po posvetovanju z zadevnimi organizacijami, ki zastopajo lastnike ladij in pomorščake, ter ob upoštevanju veljavnih mednarodnih standardov predpiše naravo zdravniškega pregleda in spričevala.
5. Ta sporazum ne posega v Mednarodno konvencijo o standardih za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje („STCW“) iz leta 1978, kakor je bila spremenjena. Zdravniško spričevalo, izdano v skladu z zahtevami iz STCW, sprejme pristojni organ za namene iz točk 1 in 2 te določbe. Podobno se pri pomorščakih, ki jih STCW ne zajema, sprejme zdravniško spričevalo, ki izpolnjuje bistvo navedenih zahtev.
6. Zdravniško spričevalo izda ustrezen kvalificiran zdravnik ali, če gre za spričevalo, ki zadeva izključno vid, oseba, ki jo je pristojni organ priznal za kvalificirano za izdajanje takšnega spričevala. Zdravnikom mora biti pri medicinski presoji ob izvajanju postopkov zdravniškega pregleda zagotovljena popolna strokovna neodvisnost.
7. Pomorščakom, ki so jim zavrnilo spričevalo ali so naložili omejitev glede njihove zmožnosti za delo, zlasti glede časa, področja dela ali področja poslovanja, je dana možnost dodatnega pregleda, ki ga opravi drug neodvisen zdravnik ali neodvisen zdravstveni strokovnjak.
8. Vsako zdravniško spričevalo navaja zlasti:
 - (a) ali so sluh in vid zadevnega pomorščaka ter zaznavanje barv pri pomorščaku, ki naj bi bil zaposlen na službenih položajih, kjer nepopolno razpoznavanje barv vpliva na pripravljenost za delo, ki naj bi se opravljal, zadovoljivi in
 - (b) zadevni pomorščak ni v takšnem zdravstvenem stanju, ki bi ga delo na morju poslabšalo oziroma zaradi katerega bi postal pomorščak nesposoben za takšno delo ali ki bi ogrozilo zdravje drugih oseb na krovu.
9. Če ni zahtevano krajše obdobje zaradi posebnih nalog, ki naj bi jih zadevni pomorščak opravljal, ali v skladu s STCW:
 - (a) zdravniško spričevalo velja največ dve leti, razen če ni pomorščak mlajši od 18 let; v tem primeru je veljavnost eno leto;
 - (b) je spričevalo o barvnem vidu veljavno najdlje šest let.

10. V nujnih primerih lahko pristojni organ dovoli pomorščaku, da dela brez veljavnega zdravniškega spričevala do naslednjega pristanišča pristanka, kjer lahko pomorščak pridobi zdravniško spričevalo od kvalificiranega zdravnika, če:
- (a) obdobje takega dovoljenja ne presega treh mesecev in
 - (b) je zadevnemu pomorščaku zdravniško spričevalo poteklo nedavno.
11. Če obdobje veljavnosti spričevala poteče med plovbo, ostane spričevalo veljavno do naslednjega pristanišča pristanka, kjer lahko pomorščak pridobi zdravniško spričevalo od kvalificiranega zdravnika, če to obdobje ne presega treh mesecev.
12. Zdravniška spričevala za pomorščake na ladjah, ki običajno opravljajo mednarodne plovbe, morajo biti vsaj v angleškem jeziku.“

Naslednji stavki določbe 13(1) in določba 13(2) postanejo točke 13 do 15.

6. Določba 16

Prvi stavek se nadomesti z:

„Vsakemu pomorščaku pripada plačan letni dopust. Plačan letni dopust se izračuna na podlagi najmanj 2,5 koledarskega dne na mesec zaposlitve in sorazmerno za nedokončane mesece.“
